

1319 - حکم روزه برای بیمار قند (دیابت) و این که در چه صورت می تواند روزه نگیرد

سوال

چهارده ماه است که از بیماری قند نوع دوم رنج می برم. این بیماری نیاز به تزریق انسولین ندارد و من هیچ دارویی مصرف نمی کنم اما از رژیم غذایی پیروی می کنم و کمی ورزش می کنم تا سطح قندم را در حد مطلوب نگه دارم.

در ماه رمضان گذشته چند روز روزه گرفتم اما به سبب اُفتِ قند نتوانستم ادامه دهم. الان اما احساس می کنم حالم الحمدلله بهتر است اما هنگام روزه فقط احساس سردرد دارم.

با این حال - بدون در نظر گرفتن بیماری ام - باید روزه بگیرم؟

آیا می توانم در حال روزه قند خونم را اندازه بگیرم (چون نیازمند خون گرفتن از نوک انگشت دارد)؟

پاسخ مفصل

برای بیمار مشروع است که اگر روزه بودن به زیان اوست یا برایش دشوار است یا برای درمان نیاز به مصرف داروی خوراکی دارد، در ماه رمضان روزه نگیرد، زیرا الله سبحانه و تعالی می فرماید:

﴿وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ﴾ [بقره: ۱۸۵]

(و کسی که بیمار یا در سفر است [باید به شماره آن] تعدادی از روزهای دیگر [را روزه بگیرد]).

و پیامبر - صلی الله علیه وسلم - می فرماید: **«الله دوست دارد که رخصت های او برگرفته شود چنان که بد می دارد معصیت او شود»** و در روایت دیگر: **«چنان که دوست دارد عزائم او انجام شود»**. (عزیمت برعکس رخصت است).

اما گرفتن خون از رگ برای آزمایش یا به هدف دیگر، صحیح آن است که روزه را باطل نمی کند اما اگر زیاد باشد بهتر آن است که به وقت شب موکول شود و اگر در روز انجام دهد به احتیاط نزدیک تر است که قضا شود زیرا به حجامت شبیه است» (شیخ عبدالعزیز بن باز، فتاوی اسلامیة: ۱۳۹ / ۲).

«بیمار چند حالت دارد:

نخست آن که: روزه بر وی تاثیری نداشته باشد، مانند سرماخوردگی ساده یا سردرد خفیف و دندان درد و مانند آن که برای او جایز نیست روزه اش را بخورد، هر چند برخی از علما می گویند: حلال است به دلیل آیه ﴿وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا﴾ [بقره: ۱۸۵]. اما ما می گوئیم: این حکم معطل به علتی است و آن این است که روزه نگرفتن درباره او به رفق نزدیک تر باشد که در این صورت می گوئیم: روزه نگرفتن بهتر است، اما اگر تاثیری بر وی ندارد جایز نیست که روزه نگیرد و روزه در حق وی واجب است.

حالت دوم: اگر روزه برایش دشوار است اما زیانی به او نمی رساند. برای او روزه گرفتن مکروه است و سنت است که روزه نگیرد.

حالت سوم: اگر روزه برایش دشوار و زیان بار باشد، مانند بیمار کلیوی یا دیابتی و مانند آن، روزه بر چنین کسانی حرام است. این جا به اشتباه برخی از بیماران پی می بریم که روزه برایشان سخت و چه بسا مضر است اما حاضر نیستند که روزه شان را بخورند. می گوئیم: آن ها با نپذیرفتن گرم الله عزوجل و رد رخصت او اشتباه کرده اند و به خود زیان وارد کرده اند، حال آن که الله عزوجل می فرماید:

﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ [نساء: ۲۹]

(و خودتان را نکشید).

(شیخ ابن عثیمین، الشرح الممتع: ۶/ ۳۵۲ - ۳۵۴).